

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 411/88

af 12. februar 1988

om den metode og den rentesats, der skal anvendes ved beregningen af finansieringsomkostninger i forbindelse med interventioner i form af opkøb, oplagring og afsætning

(EFT L 40 af 13.2.1988, s. 25)

Ændret ved:

		nr.	Tidende Side	dato
► <u>M1</u>	Kommissionens forordning (EØF) nr. 674/88 af 15. marts 1988	L 70	11	16.3.1988
► <u>M2</u>	Kommissionens forordning (EØF) nr. 439/89 af 22. februar 1989	L 51	7	23.2.1989
► <u>M3</u>	Kommissionens forordning (EØF) nr. 1644/89 af 12. juni 1989	L 162	18	13.6.1989
► <u>M4</u>	Kommissionens forordning (EF) nr. 2623/1999 af 10. december 1999	L 318	14	11.12.1999

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 411/88

af 12. februar 1988

om den metode og den rentesats, der skal anvendes ved beregningen af finansieringsomkostninger i forbindelse med interventioner i form af opkøb, oplagring og afsætning

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1883/78 af 2. august 1978 om de almindelige regler for finansiering af interventioner gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2095/87 ⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Bestemmelserne vedrørende beregningen af finansieringsomkostninger i forbindelse med interventioner i form af opkøb, oplagring og afsætning, som oprindeligt fastsattes i Kommissionens forordning (EØF) nr. 467/77 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 331/87 ⁽⁴⁾, er blevet ændret flere gange siden vedtagelsen; disse bestemmelser er som følge af deres antal, deres komplicerede karakter og deres spredning i forskellige numre af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, vanskelige at anvende, og der foreligger derfor ikke den nødvendige klarhed, som ethvert regelsæt bør have; der bør under disse omstændigheder foretages en kodificering af disse bestemmelser;

i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1883/78 udarbejdes der for hver medlemsstat og hvert regnskabsår regnskaber, der viser de nettotab, som de pågældende interventionsorganer har haft;

i disse regnskaber indgår bl.a. finansieringsomkostningerne, som skal beregnes efter en metode og en rentesats, der fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3769/85 ⁽⁶⁾;

finansieringsomkostningerne bør beregnes efter en metode, som er let anvendelig og samtidig tager hensyn til lagrenes størrelse og interventionsvarernes forskellige præsentationsformer samt til det forhold, at der sker en vis værdiforringelse af visse varer, som har ligget på lager fra begyndelsen af regnskabsåret, og at interventionspriserne for de forskellige varer kan ændre sig inden for et givet regnskabsår;

rentesatsen skal være repræsentativ for den rente, der anvendes i Fællesskabet;

med henblik på at sikre en kontinuerlig gennemførelse af Fællesskabets budget på hensigtsmæssige vilkår bemyndiges Kommissionen ved forordning (EØF) nr. 1883/78 til for regnskabsårene 1986, 1987 og 1988 at fastsætte en ensartet rentesats, der er lavere end det repræsentative niveau; for denne udgiftskategori omfatter regnskabsåret de udgifter, der hidrører fra de materielle operationer, som gennemføres i perioden 1. oktober i det foregående år til den 30. september; under disse omstændigheder nedsattes rentesatsen til 7 %;

ifølge artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1883/78 har Kommissionen mulighed for at fastsætte den ensartede rentesats på et lavere niveau for de medlemsstater, hvis renteomkostninger er lavere end dem, der fremkommer ved anvendelse af rentesatsen for beregning af finansieringsomkostninger; den ensartede rentesats har været fastsat til 7 % siden den 1. december 1985; sammenlignet med situationen i 1985 er den faktiske rentesats i løbet af 1986 i to medlemsstater faldet, så den ligger under den ensartede rentesats; for disse to medlemsstater bør der fastsættes en særlig rentesats, som skal anvendes i disse medlemsstater;

⁽¹⁾ EFT nr. L 216 af 5. 8. 1978, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 196 af 17. 7. 1987, s. 3.

⁽³⁾ EFT nr. L 62 af 8. 3. 1977, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 32 af 3. 2. 1987, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 17.

▼B

i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 1883/78 er det for de produkter, der som følge af oplagringen undergår en værdiforringelse, fastsat, at den finansielle virkning af denne forringelse bogføres, når produktet overgår til intervention; dette medfører en ændring af beregningsgrundlaget for de finansieringsomkostninger, som indgår i de udgifter, der skal tages hensyn til ved bestemmelsen af interventionsorganernes nettotab; ved beregningen af produktets gennemsnitlige værdi pr. ton, skal der således tages hensyn til den tilsvarende værdiforringelse;

i bestemmelserne vedrørende de fælles markedsordninger kan det være fastsat, at det af interventionsorganet opkøbte produkt først betales efter en vis frist; beregningsmetoden for renteomkostninger bør derfor tilpasses, så der tages hensyn til betalingsfristen, når en sådan er fastsat i bestemmelserne;

når betalingen af det af interventionsorganet opkøbte finder sted efter en vis frist, reduceres de mængder, der lægges til grund ved beregningen af renteomkostningerne; det har vist sig, at denne reduktion på grund af forlængelse af betalingsfristerne og som følge af store opkøb inden for visse sektorer hen mod regnskabsårets slutning kan føre til et negativt resultat; der bør ved beregningsmetoden tages hensyn til denne virkning;

i bestemmelserne vedrørende de fælles markedsordninger og i Fællesskabets licitationsbestemmelser vedrørende salg af offentligt oplagrede landbrugsprodukter kan det være fastsat, at der i forbindelse med salg af sådanne produkter gives køberen en vis frist til afhentning af produktet, efter at han har foretaget betaling; beregningsmetoden for renteomkostninger bør derfor tilpasses, så der tages hensyn til en sådan afhentningsfrist;

som følge af de usædvanligt store interventionslagre af visse landbrugsprodukter har Kommissionen i visse tilfælde fastsat en frist, inden for hvilken betaling kan foretages efter køberens afhentning af produktet; metoden til beregning af renteomkostninger i forbindelse med sådanne salg bør derfor tilpasses, så der tages hensyn til en sådan betalingsfrist;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Fondskomiteén —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De renteudgifter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 3247/81 ⁽¹⁾ beregnes ved at multiplicere den i artikel 3 og artikel 4, stk. 2, fastsatte sats med den gennemsnitlige værdi pr. ton af det produkt, med hensyn til hvilket der er foretaget intervention, og ved at multiplicere det således opnåede beløb med det gennemsnitlige lager i regnskabsåret.

2. Produktets gennemsnitlige værdi pr. ton beregnes ved, at værdien af de produkter, der ligger på lager den første dag i regnskabsåret, sammenlagt med værdien af de produkter, der er opkøbt i løbet af regnskabsåret, divideres med mængden i ton af de produkter, der ligger på lager den første dag i regnskabsåret, sammenlagt med mængden i ton af de produkter, der er opkøbt i løbet af regnskabsåret.

3. Regnskabsårets gennemsnitlige lagerbeholdning beregnes ved, at lagrene ved begyndelsen af hver måned sammenlægges med lagrene ved slutningen af hver måned; summen heraf divideres derpå med et tal svarende til to gange antallet af måneder i regnskabsåret.

Artikel 2

1. Er der for et produkt i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 1883/78 fastsat en nedskrivningskoefficient, beregnes værdien af de produkter, der er opkøbt i løbet af regnskabsåret, ved at multiplicere opkøbsprisen med den pågældende koefficient.

Når det drejer sig om et produkt, for hvilket der fastsættes en nedskrivning efter artikel 8, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1883/78, foretages beregningen af den gennemsnitlige lagerbeholdning, inden den enkelte nedskrivning, som påvirker den gennemsnitlige værdi, får virkning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 327 af 14. 11. 1981, s. 1.

▼B

2. Såfremt det i bestemmelserne vedrørende de fælles markedsordninger er fastsat, at det af interventionsorganet opkøbte produkt først kan betales efter udløbet af en minimumsfrist på én måned efter overtagelsesdatoen, nedsættes den gennemsnitlige lagerbeholdning, der beregnes i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, med den mængde, som fremkommer ved følgende beregning:

$$\frac{Q \times N}{12}$$

Q = den i løbet af regnskabsåret opkøbte mængde

N = antal måneder i minimumsfristen for betaling.

Ved denne beregning anvendes den i bestemmelserne anførte minimumsfrist som betalingsfrist. En måned anses for at bestå af 30 dage. Enhver del af en måned på mere end 15 dage betragtes som en hel måned. Enhver del på 15 dage eller mindre tages ikke i betragtning ved denne beregning.

Såfremt der ved beregningen af det gennemsnitlige lager ved regnskabsårets slutning efter den i første afsnit omhandlede nedsættelse fremkommer et negativt resultat, indgår den negative saldo i det gennemsnitlige lager, der beregnes for det følgende regnskabsår.

3. Såfremt der i bestemmelserne vedrørende de fælles markedsordninger eller i licitationsbekendtgørelserne vedrørende interventionsorganernes salg af produktet er fastsat en frist for køberens afhentning af produktet efter betalingen, og denne frist er på over 30 dage, nedsættes de efter de foregående stykker beregnede finansieringsomkostninger med et beløb, der fremkommer ved følgende beregning:

$$\frac{V \times J \times i}{365}$$

V = beløb betalt af køberen

J = antal dage mellem betalingens modtagelse og produktets afhentning, fratrukket 30 dage

i = den i artikel 3 anførte rentesats.

4. For interventionsorganernes salg af landbrugsprodukter efter særlige EF-forordninger forhøjes de efter de ovenstående stykker beregnede finansieringsomkostninger med det beløb, der fremkommer ved følgende beregning, såfremt den reelle betalingsfrist efter afhentning af produkterne overstiger 30 dage:

$$\frac{M \times D \times i}{365}$$

M = beløb, som køber skal betale

D = antal dage mellem afhentning af produktet og modtagelse af betaling, minus 30 dage

i = den i artikel 3 anførte rentesats.

▼M3*Artikel 3***▼M4**

Den i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1883/78 omhandlede rentesats svarer til EURIBOR-satsen for tremånederslån og tolv månederslån med en vægtning af disse på henholdsvis en tredjedel og to tredjedele.

▼M3

Rentesatsen fastsættes inden begyndelsen af hvert regnskabsår for EUGFL, Garantisektionen, på grundlag af de rentesatser, som konstateres i en periode på seks måneder inden fastsættelsen.

▼B*Artikel 4*

1. Hvis satsen for en medlemsstats renteudgifter i mindst seks måneder er lavere end den ensartede rentesats, der er fastsat for Fællesskabet, fastsættes der en særlig rentesats for den pågældende medlemsstat.

▼M3

1a. Satsen for en medlemsstats renteudgifter meddeles Kommissionen senest 20 dage inden regnskabsårets udgang. Den vedrører de seks måneder, der går forud for denne meddelelse.

Ved undladelse heraf fastsættes satsen for renteudgifterne på grundlag af de referencerentesatser, der er anført i bilaget.

▼M2

2. For perioden 1. januar til 30. september 1989 fastsættes den særlige rentesats til:

— 6 % for Tyskland

— 6,5 % for Nederlandene og for Luxembourg.

▼B*Artikel 5*

Forordning (EØF) nr. 467/77 ophæves.

Artikel 4(SIC! Artikel 6)

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼M4

BILAG

Referencerentesats som omhandlet i artikel 4, stk. 1a ⁽¹⁾

1. *Danmark*
København Interbank borrowing offered rate for tremånederslån (CIBOR)
2. *Grækenland*
Athen Interbank borrowing offered rate for tremånederslån (ATHIBOR)
3. *Sverige*
Stockholm Interbank borrowing offered rate for tremånederslån (STIBOR)
4. *Det Forenede Kongerige*
London Interbank borrowing offered rate for tremånederslån (LIBOR)
5. *De øvrige medlemsstater*
Euro Interbank borrowing offered rate for tremånederslån (EURIBOR)

NB: Disse satser forhøjes med 1 procentpoint, hvilket svarer til rentemarginalen.

⁽¹⁾ Det drejer sig om nettorentesatser, dvs. efter fradrag af eventuel skat (afgifter, kildeskat osv.).